

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudkyní JUDr. Radkou Heresovou ve věci

žalobců:

- a) [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]
- b) [redacted] narozený [redacted]
bytem [redacted]
- c) [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]
- všichni zastoupení advokátkou Mgr. Markétou Hlavicovou
sídlem Dómská 145/13, 412 01 Litoměřice

proti

žalovanému:

[redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátkou JUDr. Michaelou Kindlovou
sídlem Blatenská 3218, 430 01 Chomutov

pro: žaloba na ochranu osobnosti a na náhradu nemajetkové újmy ve výši 2 000 000 Kč

takto:

- I. Řízení se částečně – o uložení povinnosti žalovanému zdržet se tvrzení o tom, že žalobce a) organizuje nájezdy za účelem poškozování nemovitostí se svými vlastními dětmi, tj. se žalobci b) a c), se zastavuje.
- II. Žalovaný je povinen do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku zajistit na vlastní náklady v pátečním vydání deníku [redacted], a to na titulní straně, uveřejnění omluvy v tomto znění:

Já [redacted] se omlouvám [redacted] a jeho synům [redacted] ročník [redacted] a [redacted], ročník [redacted] za to, že jsem o nich, v tomto deníku v článku „Poděkování Městské policii v [redacted] dne 27. 6. 2014 nepravdivě uvedl:

„Dne 26. června v jednu hodinu ráno chytila městská policie na mém objektu, na budově v ulici [redacted] č. [redacted], dva mladé lidi, kteří tam demontovali klimatizaci. Zloději byli velmi dobře vybaveni, nejdříve museli přelézt, respektive poškodit 2,4 m vysoký plot, přivezli si nářadí, vrtačku, žebřík více než 4 m dlouhý. Jeden byl před domem a hlídal s vysílačkou v ruce, druhý byl vzadu a demontoval. Jakmile přijela policie, dal první druhému echo a oba začali utíkat. Městská policie je ale chytila a dnes jsou ve vyšetřovací vazbě.

Proto chci poděkovat městské policii za vynikající zásah.

Zvláště chci upozornit občany, že otec, pan [redacted], organizuje nájezdy za účelem poškození nemovitostí se svými vlastními dětmi, protože ve vazbě po policejním zásahu z jedné hodiny ranní 26. června sedí jeho dva synové [redacted] ročník [redacted] a [redacted] ročník [redacted]. Pan [redacted] je jedním z nejbohatších lidí v [redacted], tak toto absolutně nechápu. Mluvím o otci těchto dvou zadržených proto, protože jsem ho osobně viděl, jak odjížděl se svým sportovním vozem z místa zadržení jeho synů. A dva mladíky znám osobně a vím, že jsou to jeho synové. Toto mé tvrzení je možné si ověřit na policii.

- [redacted]
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci a) částku 500 000 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
 - IV. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci b) částku 250 000 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
 - V. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci c) částku 250 000 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
 - VI. V části, v níž žalobce a) požadoval 500 000 Kč, žalobce b) 250 000 Kč a žalobce c) 250 000 Kč, se žaloba zamítá.
 - VII. Žalovaný je povinen nahradit žalobcům a), b) c) náklady řízení ve výši 226 637 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupkyně žalobců Mgr. Markéty Hlavicové, advokátky se sídlem v Litoměřicích.

Odůvodnění:

1. Žalobci se domáhali vydání rozhodnutí, jímž by soud uložil žalovanému povinnost zdržet se tvrzení o tom, že žalobce a) organizuje nájezdy za účelem poškození nemovitostí se svými vlastními dětmi, tj. se žalobci b) a c), uveřejnění omluvy za zveřejnění nepravdivých informací v deníku [redacted] dne 27. 6. 2014 a náhrady nemajetkové újmy ve výši 1 000 000 Kč pro žalobce a), 500 000 Kč pro žalobce b) a 500 000 Kč pro žalobce c). V žalobě uvedli, že žalovaný o nich delší dobu šíří nepravdivé zprávy, a to i veřejně. V článku s názvem „Poděkování Městské policii [redacted] podepsaném žalovaným a uveřejněným v deníku [redacted] dne 27. 6. 2014 žalovaný uvedl:

„Dne 26. června v jednu hodinu ráno chytila městská policie na mém objektu, na budově v ulici [redacted] č. [redacted], dva mladé lidi, kteří tam demontovali klimatizaci. Zloději byli velmi dobře vybaveni, nejdříve museli přelézt, respektive poškodit 2,4 m vysoký plot, přivezli si nářadí, vrtačku, žebřík více než 4 m dlouhý. Jeden byl před domem a hlídal s vysílačkou v ruce, druhý byl vzadu a demontoval. Jakmile přijela policie, dal první druhému echo a oba začali utíkat. Městská policie je ale chytila a dnes jsou ve vyšetřovací vazbě.

Proto chci poděkovat městské policii za vynikající zásah.

Zvláště chci upozornit občany, že otec, pan [REDACTED], organizuje nájezdy za účelem poškození nemovitostí se svými vlastními dětmi, protože ve vazbě po policejním zásahu z jedné hodiny ranní 26. června sedí jeho dva synové [REDACTED] ročník [REDACTED] a [REDACTED] ročník [REDACTED]. Pan [REDACTED] je jedním z nejbohatších lidí v [REDACTED] tak toto absolutně nechápu. Mluvím o otci těchto dvou zadržených proto, protože jsem ho osobně viděl, jak odjížděl se svým sportovním vozem z místa zadržení jeho synů. A dva mladíky znám osobně a vím, že jsou to jeho synové. Toto mé tvrzení je možné si ověřit na policii.

Tvrzení uvedená v článku jsou nepravdivá, difamující povahy, neboť negativně ovlivňují pověst žalobců na veřejnosti, vážnost ve společnosti, čest i soukromí a postavení v podnikatelských vztazích. Přisuzuje žalobcům činnost, kterou lze kvalifikovat jako trestnou, a to takovou, která má zásadní dopad na jejich osobní život, postavení ve společnosti a v případě žalobce a) též na jeho podnikatelskou činnost a na podnikatelskou činnost společností, ve kterých má majetkovou účast nebo je v orgánech takových společností. Činí z žalobců nedůvěryhodné osoby, ze žalobce a) nedůvěryhodného podnikatele a obchodního partnera, špatného otce, který vychovává své syny k trestné činnosti a organizuje s nimi nájezdy za účelem poškození nemovitostí, z žalobců b), c) zloděje sedící ve vazbě. Žalobce a) neorganizuje, ani neorganizoval nájezdy za účelem poškození nemovitostí se svými syny, žalobci b), c) nebyli chyceni městskou policií na objektu žalovaného, neseděli ve vazbě po policejním zásahu z jedné hodiny ranní dne 27. 6. 2014 a s popsáním trestným jednáním neměli nic společného. Žalovaný si byl v okamžiku zveřejnění článku vědom nepravdivosti uváděných skutečností a při jejich uveřejnění byl veden snahou žalobce poškodit. Článek vyšel v pátečním vydání, kdy noviny vychází v nejvyšším nákladu, za jeho zveřejnění byl ochoten zaplatit [REDACTED]

2. V žalobě bylo dále uvedeno, že žalobce a) a žalovaný byli v rozhodné době v rámci totožných podnikatelských činností v konkurenčním postavení, podnikali ve stejném místě a žalovaný svým prohlášením sledoval skandalizační a pomlouvačné cíle ve snaze využít jich v rámci konkurenčního podnikatelského prostřední. V důsledku jednání žalovaného došlo k odchodu dvou dlouhodobých nájemců z prostor vlastněných společnostmi žalobce a) do objektu vlastněného žalovaným. Konkrétně společnost [REDACTED] přišla o příjem z pronájmu ve výši 72 801 Kč měsíčně, když jí dne 18. 2. 2015 vypověděla smlouvu o nájmu ze dne 30. 3. 2012 společnost [REDACTED] a pronajala si prostory u žalovaného a společnost [REDACTED] přišla o příjem z pronájmu ve výši 18 845,80 Kč měsíčně, když jí dne 28. 2. 2015 vypověděl nájemní smlouvu pan [REDACTED] a pronajal si prostory u žalovaného. Žalobci a) byla dle jeho tvrzení způsobena psychická újma, když byl a do dnešního dne stále je, nucen vysvětlovat uveřejněné informace ve své rodině, přátelům i obchodním partnerům. Žalobce b) musel, a do současné doby musí, vysvětlovat uveřejněné informace ve své rodině, přátelům, ve škole. V danou dobu hrál lední hokej a díky této události musel pro neustálé nárážky na jeho a jeho rodiny „zlodějskou minulost“ s tímto sportem skončit, neboť nedokázal nárážky snášet. Studoval na vysoké škole, s ohledem na své psychické rozpoložení se však nedokázal soustředit na studium a byl nucen opakovat ročník. Žalobci c) bylo v době zveřejnění nepravdivých informací o jeho osobě 18 let, pro opakované nárážky byl vyčleněn z kolektivu ve škole i u přátel. Stejně jako jeho bratr byl nucen vysvětlovat uveřejněné informace rodině, přátelům a ve škole. Všichni žalobci zdůraznili, že žalovaný je osobou v [REDACTED] veřejně známou, politikem a zastupitelem [REDACTED], významným podnikatelem, tudíž jím uveřejněné informace mají podstatně vyšší sílu než informace uveřejněné jinou osobou, že jeho jednáním byla vyvolána veřejná diskuze o jejich osobách, čímž jim byla způsobena psychická újma zahrnující v sobě i stres a útrapy. Vzhledem k tomu, že nepravdivými tvrzeními došlo ke snížení jejich vážnosti ve veřejném i soukromém životě ve značné míře a ke snížení postavení žalobce a) v podnikatelských vztazích a narušení konkurenčního prostředí, považují žalobci újmu, která jim byla způsobena, za

závažnou. Zadostiučinění spočívající v odvolání nepravdivého údaje a v omluvě by proto nebylo dostačující a požadují náhradu nemajetkové újmy v penězích.

3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout s tím, že jeho výrok nebyl nepravdivý a nemohl zásadním způsobem zasáhnout do osobnosti žalobců. Namítal, že žalobci b), c) byli zadrženi pro podezření ze spáchání skutku, který spočíval v tom, že překonali oplocení okolo objektu č. p. [REDACTED] pomocí žebříku, který zanechali na místě samém a se „zlodějskou výbavou“ se jali demontovat – z důvodů neznámých – klimatizační jednotku na objektu umístěnou. Bezprostředně po spáchání skutku tedy byli považováni za důvodně podezřelé, jinak by nebyli zadržováni. Rozdíl mezi zadržením a vazbou je pro laickou veřejnost, tedy i pro něho, neuchopitelný, takže tvrzení, že někdo není ve vazbě, ale byl pouze zadržen, není s to jakkoli ovlivnit mínění široké veřejnosti. Žalobci b), c) byli zadrženi v blízkosti nemovitého majetku žalovaného a jejich zadržením ze dne na den ustaly ataky na jeho majetek, který byl dlouhodobě poškozován. Z jeho pohledu šlo o jasné chycení při činu. Oznámení v novinách mělo být především poděkováním městské policii, která zasáhla při páchání trestné činnosti na jeho majetku a zadržela podezřelé osoby, domněnka žalujících, že je chtěl jakkoli poškodit, je mylná. Článek byl objednán jako sdělení řadového občana, nikoliv jako zastupitele či jinak politicky angažované osoby. Pracoval s informacemi od důvěryhodných osob – [REDACTED] městské policie apod., které mu sdělili jména zadržených a popsali mu celý incident. Skutečnost, že Policie ČR až do dubna 2015 věc dále vyšetřovala a nakonec žalobce b) a c) neobvinila pro nedostatek důkazů, nevyvrací jeho tvrzení otiskované v novinovém článku, že k uvedenému jednání došlo. Jeho článek neměl žádný vliv na to, jestli trestní řízení vedeno bude, či nikoliv. Žalovaný dále namítal, že s žalobcem a) mají řadu osobních a politicko-obchodních sporů, které jsou v [REDACTED] notoricky známé, uvedenou zprávu lze považovat za určitý místní kolorit, který nemá způsobitost kterékoliv ze stran v podnikatelské sféře způsobit újmu. Podnikání žalobce a) nemůže být zprávou dotčeno i proto, že není v článku výslovně uveden a s ohledem na to, že při sjednávání nájemních smluv kontrahenti obvykle neřeší pověst rodiny jednatele pronajímatele, neřeší, jestli se o dětech pronajímatele psalo v novinách.
4. K výši požadovaného odškodnění uvedl, že jej považuje za nepřiměřeně vysoké, poukázal na případ herce, který byl v celostátním tisku označen za pedofila, a i v tak zásadním případě mu bylo přiznáno odškodnění ve výši poloviny požadované sumy.
5. V průběhu řízení vzali žalobci žalobu částečně zpět s tím, že po zahájení řízení žalovaný ustal s šířením nepravdivých informací poškozujících jejich pověst, což do té doby činil, když tyto informace šířil mezi známými, mezi členy Rady města [REDACTED] apod. Žalovaný souhlasil s částečným zastavením s výhradou, že informace dále nešířil. Soud postupem podle § 96 odst. 2 zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen o. s. ř.) řízení částečně zastavil (viz výrok I.).
6. Provedeným dokazováním byly zjištěny následující skutečnosti:
Žalobce a) i žalovaný jsou podnikateli. V roce 2014 byl žalobce a) společníkem a jednatelem [REDACTED]. Žalovaný byl společníkem a jednatelem společnosti [REDACTED]. Současně byli osobami samostatně výdělečně činnými v oboru činnosti „výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“. Tato zjištění vyplynula z výpisů z obchodního rejstříku, z výpisů z registru ekonomických subjektů, jakož i ze shodných vyjádření účastníků. Žalobce a) i žalovaný učinili nesporným, že každý z nich vlastní řadu nemovitých věcí, že podnikají na [REDACTED] a že jedním z hlavních předmětů jejich podnikání, je pronájem nemovitých věcí. Vystupují tedy v konkurenčním postavení.
7. Ze zprávy [REDACTED] s. bylo zjištěno, že dne 27. 6. 2014 (pátek) vyšel v nákladu 2 359 kusů [REDACTED], jehož součástí byl článek „Poděkování Městské policii v [REDACTED], který byl zadán jako placená inzerce. Jeho identická e-paperová verze byla dostupná

předplatitelům též na internetu. Z objednávky inzerce bylo zjištěno, že objednatelem byl žalovaný, a že požadoval zveřejnění na titulní straně, v části „politika“, požadoval, aby článek vyšel dne 27. 6. 2014. Z objednávky a z přehledu plateb vyplynulo, že žalovaný zaplatil za zveřejnění [REDAKCE]. Ze samotného článku bylo zjištěno, že obsahoval tento text:

„Velmi rád bych touto cestou poděkoval Městské policii [REDAKCE] za jejich včerejší zásah při zadržení podezřelých z krádeže na jedné z mých nemovitostí.

V posledních dvou letech mám velké škody na svých nemovitostech, jednou z těchto škod je úmyslné zapálení komerčního objektu bývalé prodejny [REDAKCE] vymlácené výlohy na dalších objektech v mém vlastnictví a mnoho dalších škod. Ve dvou letech dosáhly škody na mých nemovitostech 13 milionů Kč. Na státní policii jsem v důsledku těchto škod podal 40 oznámení. Bohužel byla většinou všechna odložena, protože nikdo zatím nebyl ze spáchání škod usvědčený.

Dne 26. června v jednu hodinu ráno chytila městská policie na mém objektu, na budově v ulici [REDAKCE], dva mladé lidi, kteří tam demontovali klimatizaci. Zloději byli velmi dobře vybaveni, nejdříve museli přelézt, respektive poškodit 2,4 m vysoký plot, přivezli si náradí, vrtačku, žebřík více než 4 m dlouhý. Jeden byl před domem a hlídal s vysílačkou v ruce, druhý byl vzadu a demontoval. Jakmile přijela policie, dal první druhému echo a oba začali utíkat. Městská policie je ale chytila a dnes jsou ve vyšetřovací vazbě.

Proto chci poděkovat městské policii za vynikající zásah.

Zvláště chci upozornit občany, že otec, pan [REDAKCE], organizuje nájezdy za účelem poškození nemovitostí se svými vlastními dětmi, protože ve vazbě po policejním zásahu z jedné hodiny ranní 26. června sedí jeho dva synové [REDAKCE] ročník [REDAKCE] a [REDAKCE] ročník [REDAKCE]. Pan [REDAKCE] je jedním z nejbohatších lidí v [REDAKCE] tak toto absolutně nechápu. Mluvím o otci těchto dvou zadržených proto, protože jsem ho osobně viděl, jak odjížděl se svým sportovním vozem z místa zadržení jeho synů. A dva mladíky znám osobně a vím, že to jsou jeho synové. Toto mé tvrzení je možné si ověřit na policii.

[REDAKCE]

8. Z výpovědi svědkyně - bývalé inzertní poradkyně [REDAKCE] - bylo zjištěno, že objednávku žalovaného zpracovávala, žalovaný původně chtěl zveřejnit celá jména žalobců, konzultovali to s právním oddělením. Žalovaný trval na tom, aby inzerát vyšel v pátečním vydání, hned druhý den po objednání, na titulní straně a byl ochoten zaplatit nadstandardní cenu, několikanásobně převyšující cenu běžné inzerce. Z její výpovědi dále vyplynulo, že páteční vydání vychází ve vyšším nákladu, neboť jeho součástí je televizní program [REDAKCE] a je o něj vyšší zájem. Uvedla, že veškerý text byl žalovaným odsouhlasen, ona sama provedla jen pravopisnou korekci. Uvedla, že byla překvapena jeho obsahem, neboť žalobce a) považovala za slušného člověka.
9. Z úředního záznamu sepsaného strážníkem Městské policie v [REDAKCE] dne 26. 6. 2014 a z výpovědi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] bylo zjištěno, že tito dva strážníci prováděli dne 26. 6. 2014 kolem 01.15 hodin jako motohlídka vnější kontrolu objektu žalovaného. První vystoupil z vozidla strážmistr [REDAKCE] a zahájil kontrolu budovu z levé části. Strážmistr [REDAKCE], který s vozem popojel a poté z vozidla vystoupil, aby zahájil kontrolu budovy z pravé části, viděl v řadě vozidel zaparkovaných před budovou modrou Škodu Fabia [REDAKCE]. U tohoto vozidla se vzápětí rozsvítila světla, ozvalo se zatroubení a výkřik „zdrhej“. Poté vozidlo vyjelo z řady zaparkovaných aut a pokračovalo směrem k ulici [REDAKCE]. Strážmistr [REDAKCE] pokračoval v kontrole a o odjíždějícím vozidle informoval ostatní strážníky prostřednictvím radiostanice. Mezitím strážmistr [REDAKCE] zahlédl za budovou tmavou postavu s žebříkem, která žebřík odhodila a začala utíkat, jakmile ho uviděla. Strážmistr [REDAKCE] běžící postavu pronásledoval, ale ztratila se mu. Nejvíce se k ní přiblížil u plotu, cca na 1 metr. K popisu uvedl, že šlo o štíhlého muže, asi 180 cm vysokého, oblečeného do černých kalhot a šedé nebo tmavě zelené bundy a černé čepice. Při

jeho pronásledování uviděl u modrého vozidla Škoda Fabia [REDAKCE] jiného muže, jehož se zeptal „Kam běžel?“ Tento muž mu ukázal směrem do ulice [REDAKCE], kde však už nikoho nenašel. V 01.30 hod. jiná hlídka městské policie zastavila vozidlo Škoda Fabia modré barvy [REDAKCE], a to na ulici [REDAKCE], nad objektem [REDAKCE]. Seděli v něm žalobci b) a c). Strážníci poté přivolali Policii ČR. Ze záznamu dále vyplynulo, že v 01.35 hodin byl o události vyrozuměn tehdejší ředitel Městské policie [REDAKCE] a v 01.50 hodin se na místo dostavil žalovaný.

10. Výpovědi svědka [REDAKCE] který byl v roce [REDAKCE] ředitelem Městské policie [REDAKCE] a žalovaného, bylo zjištěno, že je v minulosti pojilo přátelství, spolupracovali i politicky. Spoluzaložili např. politické hnutí, jehož byl [REDAKCE]. Během roku 2014 byly ve větší míře poškozovány nemovitosti žalovaného, proto svědek [REDAKCE] dal pokyn ke zvýšené ostraze jeho objektů. Hlídky městské policie k nim zajížděly v nepravidelných intervalech, po dlouhou dobu se však nikoho nepodařilo chytit. Dne 26. 6. 2014 v noci obdržel hlášení od operačního, že byli chyceni zloději na budově [REDAKCE]. Bezprostředně poté volal žalovanému, aby se dostavil na místo k vyčíslení škody, informoval ho, že chytili zloděje, a že se jedná o bratry [REDAKCE]. Žalovaný přijel k objektu, zjistil, že pachatel do budovy nevnikl. Od strážníků zjistil, že došlo k zadržení pachatelů na ulici [REDAKCE], proto tam odjel. Z výpovědi žalobce b) vyplynulo, že žalovaný na ně na místě zadržení křičel, obviňoval je ze škod na majetku ve výši 12 milionů, že zapálení prodejny [REDAKCE]. Vyhrožoval jim známostmi, domovní prohlídkou i vězením. Ačkoli opodál stáli strážníci, proti jeho jednání nezasáhli.
11. K osobě svědka [REDAKCE] bylo z jeho výpovědi a z veřejně dostupných informací WIKIPEDIA [REDAKCE] zjištěno, že v roce 2014, tedy v době, kdy byl uveřejněn článek – inzerát, působil v politickém sdružení [REDAKCE], jehož zakladatelem byl žalovaný. Od 23. 2. 2009 do října 2013 byl místopředsedou strany, v říjnu 2013 byl zvolen předsedou. Volba nebyla uznána, v únoru 2014 se opakovala. Znovu byl zvolen předsedou, i tato volba byla zpochybňována právní cestou. Dne 10. 8. 2016 nabyl právní moci rozsudek Okresního soudu v Mostě, podle něhož jsou usnesení, která byla přijata na valné hromadě dne 10. 2. 2014 a týkala se statutárního orgánu [REDAKCE], neplatná. Svědek tak přestal být předsedou hnutí. Dne 24. 10. 2016 jej do čela hnutí opět zvolila valná hromada.
12. Z policejního spisu KRPU-146779-21/TC-2014-040814 bylo zjištěno, že dne 26. 6. 2014 byly zahájeny úkony trestního řízení ve věci poškození částí klimatizace umístěné na budově č. p. [REDAKCE] v ulici [REDAKCE], jehož se měl dopustit neznámý pachatel téhož dne v době od 00.45 do 01.16 hodin, čímž měl být spáchán přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku. Škoda byla předběžně odhadnuta na 7 500 Kč, poškozeným byl žalovaný. V souvislosti se skutkem došlo k zadržení žalobců b), c), kteří byli v 03.45 hodin umístěni na celu předběžného zadržení, v 13.17 hodin byli propuštěni. Oba žalobci odmítli ve věci vypovídat. Usnesením ze dne 14. 10. 2014 byla trestní věc odložena, neboť se nepodařilo zjistit skutečnosti opravňující zahájit trestní stíhání. Z úředního záznamu k vyhodnocení případů poškození majetku žalovaného bylo zjištěno, že Policie ČR evidovala v době od 1. 5. 2012 do 2. 7. 2014 celkem 21 případů poškození, v důsledku nichž byla způsobena škoda ve výši 343 355 Kč. Většinou se jednalo o rozbitá okna, či výlohy. Součástí trestního spisu byla fotodokumentace, z níž vyplývá, že žalobci b), c), byli Městskou policií zastaveni v 01:40 hodin na ulici [REDAKCE] tedy nikoli u nemovitosti žalovaného. Z vyrozumění Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem vyplývá, že žalovaný dal dne 9. 4. 2018 podnět k provedení kontroly skončené věci, a že podnět byl shledán částečně důvodným, neboť usnesení o odložení věci bylo vydáno předčasně.
13. Svědek [REDAKCE] ředitel Městské policie [REDAKCE], který v roce 2014 pracoval jako [REDAKCE] městské policie, vypověděl, že druhý den po události provedl kontrolu záznamů, stáhnul fotodokumentaci pořízenou strážníky a nahrál ji do systému. Nabyl dojmu, že událost – demontáž klimatizace na objektu žalovaného – mají na svědomí synové pana [REDAKCE]. Strážníci tehdy tvrdili, že je chytili nedaleko místa činu. Potvrdil, že v té době byli pověřeni k provádění

častějších namátkových kontrol objektů žalovaného, bylo to v době, kdy docházelo k jeho ničení, o zvýšenou ostrahu požádal žalovaný a pokyn k tomu dal [REDAKCE]. Dále uvedl, že byl překvapen, když byla věc odložena. Z jeho výpovědi dále vyplynulo, že nebývá běžné, aby byl poškozený osobně vyrozumíván o spáchání trestného činu, a aby mu byla sdělována jména pachatelů.

14. K osobě tohoto svědka bylo zjištěno, že byl jmenován ředitelem Městské policie v [REDAKCE] na návrh [REDAKCE] bez výběrového řízení, je členem politického hnutí [REDAKCE] které vzniklo z politického hnutí [REDAKCE] jehož zakladatelem a podporovatelem je žalovaný a v roce 2014 byl jeho aktivním členem i svědek [REDAKCE]. Je bratrem [REDAKCE], aktivního člena stejného politického uskupení, nynějšího [REDAKCE] Statutárního města Most, zvoleného za stejný politický subjekt. Tato zjištění vyplynula z výpovědi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] a z veřejně dostupných článků [REDAKCE] přestanou existovat. Kvůli volbám přecházejí k jiné značce“, [REDAKCE] Zase jsi to zvládl, [REDAKCE]! Aneb [REDAKCE] si opět plete Hrušky s jablky.“
15. Z výpovědi žalobce a) vyplynulo, že poté, kdy byli jeho synové zadrženi městskou policií, přijel na místo, neboť mu synové volali, že jsou zadrženi, že tam přijel žalovaný a křičí na ně, že zapálili nějaký objekt. V době, kdy se na místo dostal, tam už žalovaný nebyl, synové mu řekli, že byli zadrženi a neví proč. Ví, že pak byli odvezeni policisty, umístěni do cely předběžného zadržení a druhý den propuštěni. Od té doby je nikdo nekontaktoval, nikdo z rodiny nebyl vyslýchán. Uvedl, že bezprostředně po této události vyšel článek, obsahující nepravdivé skutečnosti o něm a o synech, článek se velmi negativně dotkl všech tří. Dozvěděl se o něm ihned, neboť je předplatitelem [REDAKCE], má přístup i k internetové verzi, kde se článek nacházel také. Takřka denně se pak na něj obraceli známí i obchodní partneři, ptali se ho, o co šlo, jestli má opravdu zapotřebí krást klimatizaci. Maximálně se ho dotklo tvrzení, že organizuje trestnou činnost svých dětí. Krátce po uveřejnění článku mu vypovědělo nájemní smlouvu několik obchodních partnerů, a to bez uvedení důvodu, což bylo u dlouhodobých nájemců neobvyklé. Tito bývalí nájemci se pak přestěhovali do nemovitostí žalovaného. Žalobce a) dále vypověděl, že si po uveřejnění článku všiml změn v chování synů. Starší syn, který je uzavřenější, a který do té doby hrál hokej, s hokejem přestal, domnívá se, že neunesl nárazky v kabině a chování spoluhráčů. Také musel opakovat ročník vysoké školy, byl ve špatném psychickém rozpoložení, podle jeho názoru to byla hlavní příčina, proč u zkoušek neuspěl. U mladšího syna došlo ke změně v chování, přestal komunikovat s některými kamarády, změnil se okruh lidí, s nimiž se stýkal. Jednalo se o několikrátý akt pomluvy ze strany žalovaného, rozhodl se jej řešit právní cestou. Článek se negativně dotkl nejen samotných žalobců, ale i celé rodiny.
16. Ze smlouvy o nájmu č. [REDAKCE] uzavřené dne 26. 10. 2010 mezi společností žalobce a) a [REDAKCE] a dodatků ke smlouvě bylo zjištěno, že [REDAKCE] byl nájemcem nebytových prostor vlastněných společností žalobce a) od 1. 11. 2010, na dobu neurčitou, za dohodnuté nájemné ve výši 7 000 Kč měsíčně. Dne 28. 11. 2014 tento nájemce smlouvu vypověděl bez uvedení důvodu (výpověď). Ze smlouvy o nájmu č. [REDAKCE] uzavřené dne 30. 3. 2012 mezi společností žalobce a) a [REDAKCE] bylo zjištěno, že společnost [REDAKCE] byla nájemcem nebytových prostor od 1. 4. 2012, na dobu neurčitou, za dohodnuté nájemné ve výši 40 129 Kč měsíčně. Dne 18. 2. 2015 nájemce smlouvu vypověděl bez uvedení důvodu (výpověď).
17. Z výpovědi žalobce b) bylo zjištěno, že v roce 2014 studoval třetí ročník České zemědělské univerzity v Praze, hrál hokej za [REDAKCE] Incident, při němž byl zadržen Městskou policií [REDAKCE] a poté umístěn do cely předběžného zadržení popsal tak, že byl večer doma, když mu v noci bratr zavolaal a požádal ho, aby ho vyzvedl. Protože neupřesnil místo, projížděl ulicí [REDAKCE] kde ho kolem deváté hodiny večer vysazoval. Protože ho neviděl, projížděl přílehlé ulice a zastavil před budovou [REDAKCE] Znovu bratrovi zavolaal, ten mu řekl, ať zatroubí, že ho nikde nevidí. Několikrát proto zatroubil, a když ani poté bratra neviděl, popojel s autem kousek dál, kde

znovu vystoupil a rozhlížel se, jestli bratra neuvidí. Po chvíli vyjel zpět na ulici [REDACTED], kde ve směru od [REDACTED] viděl bratra přicházet. Nastoupil do auta a společně jeli domů. Po chvíli byli zadrženi hlídkou městské policie. Na místo zadrženi přijel žalovaný, řval na ně, že stojí za veškerou škodou na jeho nemovitostech, že jim zařídí, že budou sedět, že obrátí jejich dům naruby, že zavolá ministři a zařídí domovní prohlídku. Vůbec nevěděl, o co se jedná, ale přirozeně měl strach. Asi po 15 minutách žalovaný odjel. Na místě pak byli s bratrem předáni Policii ČR a odvezeni do cely předběžného zadržení. Druhý den byli propuštěni, a protože celou noc nespali, okamžitě usnuli. Když se probudil, dozvěděl se o zveřejnění nepravdivého článku o něm, jeho bratrovi a otci. Způsobil mu velké potíže, všichni lidé z okolí, včetně přátel, mu neustále přeposílali komentáře a odkazy na článek. Vzhledem k tomu, že v něm bylo uvedeno celé jeho jméno, bylo jasné, že je o něm. Začal se proto přátelům vyhýbat, jejich narážky mu byly nepříjemné. Stejně tak mu byly nepříjemné narážky a vtipy na jeho adresu pronášené spoluhráči na trénincích, letní přípravu ještě zvládl, ale pak se rozhodl pro ukončení kariéry. V září 2014 měl naplánované některé zkoušky, protože však na tom nebyl psychicky dobře, nemohl se soustředit na učení a přeložil si je na leden. To pro něj znamenalo prodloužení studia o půl roku.

18. Z prohlášení [REDACTED] bylo zjištěno, že žalobce b) byl členem a hráčem hokejového klubu v době od září 2012 do srpna 2014, když k ukončení jeho aktivního hokejového působení došlo na vlastní žádost hráče.
19. Žalovaný jako účastník řízení vypověděl, že mu dne 26. 6. 2014 v noci volal [REDACTED], řekl mu, že chytí [REDACTED] na jeho nemovitosti. Tehdy se [REDACTED] komunikovali denně, vyjednal mu totiž druhé místo na volební kandidátce u [REDACTED] Sedl do auta a jel tam, aby nemovitost zpřístupnil. V době, kdy procházeli budovu, dostali strážníci hlášení, že pachatele zadrželi na ulici [REDACTED], jel se tam podívat, žalobcům b), c) řekl, že největší škoda bylo zapálení [REDACTED], a že ho to stálo 12 miliónů. Uvedl dále, že v té době docházelo k poškozování jeho nemovitostí často, např. došlo k požáru prodejny [REDACTED], na budově Komerční banky byla opakovaně vytlučena speciální bankovní skla. Nikdy se nikoho nepodařilo chytit, proto byl rád, když se to v daném případě podařilo. V tu chvíli byl přesvědčen, že to udělali žalobci b), c), později se dozvěděl, že tam byl i jejich otec. Původně se domníval, že zloději šli do budovy pro směnky, na místě zjistil, že do budovy nikdo nevnikl. Uvedl dále, že věděl od městské policie, že žalobci b), c) budou zadrženi Policií ČR, druhý den se dozvěděl, že pro ně přišel advokát, a že byli propuštěni, což ho mrzelo.
20. Vztahy mezi ním a žalobcem a) označil jako vyhrocené (v negativním slova smyslu), přestože se v minulosti stýkali a dokonce spolupracovali, koupili spolu katamarán, on ho tedy zaplatil, část později dostal zpět. Ke zhoršování vztahů začalo docházet poté, kdy se jej žalobce a) snažil poškodit ve výběrovém řízení na prodej budovy [REDACTED], je přesvědčen, že se ho snažil zastrašit. Vedou mezi sebou soudní řízení, v němž se žalovaný domáhá vrácení půjčky ve výši 1 000 000 Eur. Žalobce a) zfalšoval jeho podpis na listině v notářské kanceláři a dosáhl výmazu zástavního práva zajišťujícího splacení uvedené půjčky.
21. K článku, který nechal zveřejnit formou placené inzerce dne 27. 6. 2014, žalovaný uvedl, že jeho obsah vycházel z toho, co mu řekla Městská policie, o jejich slovech nepochyboval. Smyslem a účelem bylo zastavit poškozování jeho nemovitostí, bezmoc z toho, že s tím policisté a státní zástupci nic nedělají. Rovněž chtěl, aby si článek přečetla maminka žalobců b), c), věděl, že potom to přestane. To se také stalo, od zveřejnění článku nedošlo k žádnému útoku na jeho majetek. Skutečnosti v článku uvedené neověřoval, v okamžiku, kdy ho objednával, byl přesvědčen o jejich pravdivosti.
22. Z výpovědi žalovaného rovněž vyplynulo, že je proti němu v současné době vedeno trestní řízení v souvislosti s pomluvou [REDACTED] z veřejně dostupného článku „[REDACTED] má velký problém: Sáhly na něj ruce zákona“ vyplývá, že se měl dopustit pomluvy zastupitelky [REDACTED] a náměstkyně ministra [REDACTED]

23. Kupní smlouvou ze dne 26. 3. 2007 a výdajovým pokladním dokladem ze dne 28. 12. 2008 bylo vyvráceno tvrzení žalovaného, že koupil s žalobcem a) katamarán, tedy on ho zaplatil, zpět se mu vrátila jen část peněz. Vyplynulo z nich, že žalovaný prodal žalobci a) polovinu plavidla za 6 258 000 Kč, kterou mu žalobce a) beze zbytku uhradil.
24. Z usnesení Okresního státního zastupitelství v Mostě ze dne 11. 12. 2014 bylo zjištěno, že jím bylo podmíněně zastaveno trestní stíhání žalobce a), které bylo vedeno pro skutky spočívající v tom, že v létě 2011 v kanceláři notářky Mgr. Ludmily Polívkové notářská tajemnice [REDAKCE] k jeho žádosti a bez přítomnosti žalobce ověřila podpis žalovaného vyhotovený na druhém listu potvrzení o zániku zástavního práva k budově č. p. [REDAKCE], které jí žalobce pro ten účel předložil a za pomoci takto vyhotovené listiny obsahující ověřený podpis žalovaného, dosáhl výmazu zástavního práva z katastru nemovitostí. Z odůvodnění usnesení plyne, že jedním z důvodů podmíněného zastavení byla skutečnost, že půjčka, k jejímuž zajištění zástavní právo sloužila, byla žalobcem a) uhrazena. Obdobná zjištění vyplývají z úředního záznamu o podaném vysvětlení, zachycujícího výpověď žalovaného ze dne 13. 9. 2013. Tyto důkazy vyvrací tvrzení žalovaného, že žalobce a) zfalšoval jeho podpis, ve skutečnosti podpis patřil žalovanému, ale patřil k jinému titulnímu listu.
25. Ze směnečného platebního rozkazu vydaného Krajským soudem v Ústí nad Labem dne 25. 1. 2013 a informace o průběhu řízení 33 Cm 516/2012 bylo zjištěno, že směnečné řízení vedené mezi žalobcem a) a žalovaným není dosud ukončeno. Tyto důkazy zpochybňují pravdivost tvrzení žalovaného, že se domníval, že zloděj šel do budovy pro směnky. Směnky jsou totiž uloženy u Krajského soudu v Ústí nad Labem.
26. Ze zprávy [REDAKCE] vyplynulo, že žalovaný byl zvolen členem Zastupitelstva města [REDAKCE] pro funkční období let 2006 – 2010 a 2014 – 2018. Ve funkčním období 2006 – 2010 zastával funkci člena Rady města [REDAKCE] od 29. 12. 2006 do 31. 11. 2009. Ve funkčním období 2014 – 2018 zastával funkci člena Rady města [REDAKCE] ode dne 3. 12. 2014 do 6. 4. 2016. Ze zprávy Krajského úřadu Ústeckého kraje bylo zjištěno, že žalovaný byl členem Zastupitelstva Ústeckého kraje v období 2012 – 2016.
27. Výzvou k nápravě a k úhradě nemajetkové újmy ze dne 14. 6. 2016 žalobci žalovaného vyzvali, aby do 14 dnů na vlastní náklady v deníku [REDAKCE] uveřejnil omluvu za nepravdivá tvrzení, která poškozují jejich pověst na veřejnosti, vážnost ve společnosti, čest i soukromí, a aby jim zaplatil újmu ve výši 1 000 000 Kč pro žalobce a) a 500 000 Kč pro každého ze synů. Výzva byla žalovanému doručena, nijak na ní nereagoval.
28. Podle § 81 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen o. z.) je chráněna osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého. Ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.
29. Podle § 82 odst. 1 o. z. člověk, jehož osobnost byla dotčena, má právo domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.
30. Podle § 2956 o. z. vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil, jako nemajetkovou újmu odčinit i způsobené duševní útrapy.
31. Podle § 2957 o. z. způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala.

32. Provedeným dokazováním bylo zjištěno, že žalovaný nechal dne 27. 6. 2014 v pátečním vydání deníku [REDAKCE] uveřejnit na titulní stránce, v části „politika“, inzerát s tímto obsahem:

„Velmi rád bych touto cestou poděkoval Městské policii v [REDAKCE] za jejich včerejší zásah při zadržení podezřelých z krádeže na jedné z mých nemovitostí.

V posledních dvou letech mám velké škody na svých nemovitostech, jednou z těchto škod je úmyslné zapálení komerčního objektu bývalé prodejny [REDAKCE] vymácené výlohy na dalších objektech v mém vlastnictví a mnoho dalších škod. Ve dvou letech dosáhly škody na mých nemovitostech 13 milionů Kč. Na státní policii jsem v důsledku těchto škod podal 40 oznámení. Bohužel byla většinou všechna odložena, protože nikdo zatím nebyl ze spáchání škod usvědčený.

Dne 26. června v jednu hodinu ráno chytila městská policie na mém objektu, na budově v ulici [REDAKCE], dva mladé lidi, kteří tam demontovali klimatizaci. Zloději byli velmi dobře vybaveni, nejdříve museli přelézt, respektive poškodit 2,4 m vysoký plot, přivezli si nářadí, vrtačku, žebřík více než 4 m dlouhý. Jeden byl před domem a hlídal s vysílačkou v ruce, druhý byl vzadu a demontoval. Jakmile přijela policie, dal první druhému echo a oba začali utíkat. Městská policie je ale chytila a dnes jsou ve vyšetřovací vazbě.

Proto chci poděkovat městské policii za vynikající zásah.

Zvláště chci upozornit občany, že otec, pan [REDAKCE], organizuje nájezdy za účelem poškození nemovitostí se svými vlastními dětmi, protože ve vazbě po policejním zásahu z jedné hodiny ranní 26. června sedí jeho dva synové [REDAKCE] ročník [REDAKCE] a [REDAKCE] ročník [REDAKCE]. Pan [REDAKCE] je jedním z nejbohatších lidí v [REDAKCE], tak toto absolutně nechápu. Mluvím o otci těchto dvou zadržených proto, protože jsem ho osobně viděl, jak odjížděl se svým sportovním vozem z místa zadržení jeho synů. A dva mladíky znám osobně a vím, že to jsou jeho synové. Toto mé tvrzení je možné si ověřit na policii.

[REDAKCE]

33. Noviny vyšly v pátek, kdy vychází v nejvyšším nákladu, neboť v tento den je součástí novin [REDAKCE]. Páteční vydání se tedy dostane do rukou vyššího počtu čtenářů a informace v něm uveřejněné si přečte více adresátů než v jiné dny. Za obsah článku nese odpovědnost žalovaný, který jej objednal, odsouhlasil jeho text a zaplatil za něj [REDAKCE]. Z objednávky inzerce je zřejmé, že žalovaný výslovně požadoval, aby byl inzerát uveřejněn na titulní straně, a to v pátek 27. 6. 2014. Zjevně chtěl, aby byl článek viditelný na první pohled, aby se s ním čtenář seznámil, aniž musí listovat novinami, a aby vyšel v pátečním vydání, kdy mají noviny nejvíc čtenářů. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] vyplynulo, že text inzerátu sestavil žalovaný, ona provedla pouze jeho korekci po gramatické stránce. Vyplynulo z ní i to, že žalovaný původně požadoval zveřejnit jména a příjmení všech tří žalobců, v konečném textu však, po konzultaci s právním oddělením, byly jméno a příjmení žalobce a) nahrazeny počátečními písmeny [REDAKCE] Žalobci b), c), byli v textu označeni celým jménem a příjmením, dokonce i rokem narození, takže o jejich totožnosti nemohl mít čtenář pochybnosti. Vzhledem k tomu pak nemohlo být pochyb ani o totožnosti inženýra [REDAKCE], který byl dále identifikován jako otec dětí [REDAKCE], ročník [REDAKCE] a [REDAKCE], ročník [REDAKCE].

34. Článek obsahuje nepravdivé informace, neboť žalovaní b), c) nebyli chyceni městskou policií na objektu žalovaného, když demontovali klimatizaci, nebyli ve vyšetřovací vazbě a žalobce a) neorganizuje nájezdy za účelem poškození nemovitostí žalovaného. Žalobce musel vědět, že jde o nepravdivé informace, neboť byl na místě, kde byli žalobci b), c) zadrženi hlídkou městské policie, přítomen, věděl, že tím místem nebyla jeho nemovitost, nýbrž místo nejméně 700 m (vzdušnou čarou) vzdálené, totiž ulice [REDAKCE], nad restaurací [REDAKCE]. Rovněž musel vědět, že nejsou ve vazbě, neboť každý člověk průměrného rozumu ví, že o vazbě rozhoduje soud. Žalovaný je člověkem vzdělaným, má mnoho životních zkušeností ze všech oblastí života, včetně oblasti politické a společenské, a nelze uvěřit, že by nerozeznal rozdíl mezi pojmy zadržení a vzetí do

vazby, mezi celou předběžného zadržení a vyšetřovací vazbou. Sám navíc vypověděl, že se druhý den dozvěděl, že žalobci b), c) byli propuštěni, což ho osobně mrzelo. Věděl tedy, že v době zveřejnění článku žalobci v žádné cele předběžného zadržení, ani ve vazbě nebyli. Nikdo z žalobců nebyl nikdy vyšetřován, či trestně stíhán v souvislosti s poškozováním nemovitých věcí žalovaného, žalobce a) nebyl nikdy vyšetřován, či dokonce obviněn z toho, že by organizoval trestnou činnost svých dětí. Žalovaný sám v účastnické výpovědi uvedl, že mu taková skutečnost nebyla známa, byl jen „vnitřně přesvědčen, že za útoky na jeho majetek stojí [redacted]“.

35. Tvzení žalovaného, že vycházel pouze z informací získaných od policistů, neobstojí. V první řadě je nutné zdůraznit, že žalovaný na místě hovořil pouze se strážníky městské policie, nikoli s příslušníky Policie ČR, přičemž na místě zasahující strážníci [redacted] a [redacted] popřeli, že by žalovanému jakékoli jméno sdělili. Jméno mu, koneckonců, ani sdělit nemohli, protože ho v tu chvíli sami neznali. Jediný, kdo se přihlásil k tomu, že žalovaného informoval o zadržení bratrů [redacted], byl svědek [redacted] v té době pověřený vedením městské policie, který tak učinil ve zjevné snaze zavděčit se příteli a politickému partnerovi. Je obecně známou skutečností, že žalovaný a svědek [redacted] byli politickými partnery, v době, o kterou se jedná, byl svědek [redacted] předsedou a žalovaný místopředsedou [redacted] (volba byla později právně zpochybněna a zneplatněna). Žalovaný sám uvedl, že v uvedené době byl se svědkem [redacted] v denním kontaktu, že mu vyjednal místo na kandidátce [redacted] do voleb do poslanecké sněmovny. Je rovněž obecně známou skutečností, že svědek [redacted] byl do poslanecké sněmovny zvolen, a že žalovaný pak působil jako jeho asistent. To vše svědčí o blízkém vztahu obou mužů, což byl zřejmě i důvod, proč svědek [redacted] nerespektoval povinnost mlčenlivosti, kterou mu ukládá zákon č. 553/1991, o obecní policii. Svědek [redacted] informoval žalovaného o zadržení žalobců b), c), nikoli však o jejich umístění do „vyšetřovací vazby“ či o organizování trestné činnosti jejich otcem. V těchto dvou aspektech byl text článku zcela vymyšlený a ze strany žalovaného se jednalo o úplnou lež. Tuto část textu nemůže žalovaný omlouvat ani tím, že vycházel z informací od strážníků.
36. Žalobci měli v daném řízení povinnost prokázat, že žalovaný shora uvedená tvrzení veřejně šířil, tuto povinnost splnili, když svá tvrzení prokázali článkem samotným, zprávami vydavatele novin, jakož i výsledkem svědkyně [redacted]. Důkazní povinnost ohledně pravdivosti těchto tvrzení ležela na žalovaném. Bylo na něm prokázat, že v okamžiku zveřejnění článku, tedy dne 27. 6. 2014, byla jím uveřejněná tvrzení pravdivá. Žalovaný toto důkazní břemeno neunesl, z žádného z jím označených důkazů nevyplývalo, že tvrzení, jež byla obsahem článku, byla pravdivá. Z obsahu trestního spisu vedeného Policií ČR ve věci demontáže klimatizace na budově žalovaného vyplývalo sice, že došlo k zadržení žalobců b), c), nikoli však na místě samém, při demontáži klimatizace, jak líčil žalovaný, nýbrž na místě přibližně 700 metrů vzdáleném. Žalobci byli zadrženi jako osoby „podezřelé“, stejného dne v odpoledních hodinách byli ze zadržení propuštěni. Nikdy proti nim nebylo zahájeno trestní stíhání a usnesením ze dne 14. 10. 2014 byla věc odložena, neboť nebyly zjištěny skutečnosti odůvodňující zahájení trestního stíhání. Pravdivost tvrzení nebyla prokázána ani výsledkem zasahujících strážníků [redacted] a [redacted], kteří pachatele na místě nedopadli, svědek [redacted] sice pachatele pronásledoval, ale ten mu utekl. Nikdo ze strážníků pachatele nepoznal. Oba popřeli, že by žalovanému nějaká jména sdělovali. Ani fotografie předložené žalovaným pravdivost jeho tvrzení neprokazují. Na některých jsou zachyceny věci nalezené na místě samém (žebřík, náčiní), na některých automobil žalobců (modrá Škoda Fabia [redacted]), přičemž z fotografií automobilu je zřejmé, že byly pořízeny 26. 6. 2014 v 01:40 hodin na ulici [redacted], v prostoru nad objektem [redacted] což jen dokládá nepravdivost tvrzení o zadržení žalovaných v místě, kde ke spáchání skutku došlo.
37. Ke spáchání skutku, který byl Policií ČR šetřen jako přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, došlo dne 26. 6. 2014 v době od 00.45 hod. do 01.16 hod. Ještě též den žalovaný objednal zveřejnění článku – inzerátu se shora uvedeným obsahem, a to na druhý den, což byl

pátek 27. 6. 2014. Za inzerát neváhal zaplatit cenu [REDAKCE], tedy cenu mnohonásobně převyšující skutkem způsobenou škodu (škoda byla předběžně odhadnuta na 7 500 Kč). Z rychlosti, jakou žalovaný postupoval, je jasné, že informace nikde neověřoval, ani se o to nesnažil, což ostatně sám připustil. Jako motiv svého počínání označil úmysl informovat matku žalobců b), c), neboť předpokládal, že zasáhne a útoky na jeho majetek přestanou. Tímto motivem nelze počínání žalovaného omluvit. Lze si jistě představit jednodušší způsob, jak matku žalobců o svých domněnkách informovat, např. telefonicky, či při osobní návštěvě (z jeho výpovědi vyplynulo, že bydliště rodiny žalobců zná). Soud dospěl k závěru, že žalovaného nic neopravňovalo k tomu, aby bezprostředně po události, vyložené ze dne na den, nechal vydat článek, který byl způsobit závažně poškodit žalobce na jejich pověsti a vážnosti ve společnosti, jejich čest a soukromí a nerespektoval princip presumpce neviny upravený v článku 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Z žalovaným podaných informací jednoznačně vyplynuly závěry o vině žalobců, přestože vůči nim nebylo v souvislosti s událostmi ze dne 26. 6. 2014 nikdy zahájeno trestní stíhání, ani v souvislosti s organizováním a uskutečňováním jakýchkoli nájezdů za účelem poškozování nemovitostí. Svoboda projevu nemá vést k tomu, aby byl kdokoli v očích veřejnosti fakticky shledán vinným, jako tomu bylo v tomto případě, bez možnosti se efektivně bránit proti obviněním vůči své osobě. V demokratickém právním státě se závěr o vině nesmí odvíjet od subjektivního mínění soukromé osoby, nýbrž musí být procesně adekvátním způsobem prokázán v trestním řízení. Ve své podstatě nejde o nic jiného, než o elementární úctu k osobě čelící takovému podezření a jejím právům. Informování veřejnosti o trestním řízení, jakož i na něj navazující veřejná diskuse, nesmí být vedeny v tom smyslu, že otázka viny je předem rozhodnuta, jak ve svém „poděkování“ učinil žalovaný (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 23. 6. 2015, sp. zn. II. ÚS 577/13).

38. Z rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 25. 10. 2017, sp. zn. 30 Cdo 1607/2017 se podává, že informace o probíhajícím trestním řízení musí být vždy objektivní, přesné, korektní a nezavádějící. V rámci objektivnosti je třeba dodržovat presumpci neviny. Jednání, kdy je s žalobcem zacházeno jako s pachatelem, je v rozporu s právem na ochranu osobnosti. Tento názor zastává i odborná literatura, kdy „pokud odsuzující rozhodnutí nenabývá právní moci, nelze o zadrženém, o tom, na koho bylo podáno trestní oznámení, o tom, na koho byla uvalena vazba, u koho bylo zahájeno trestní řízení, o obžalovaném či o nepravomocně odsouzeném referovat jako o pachateli trestného činu. Proto je také do této doby nepřipustné ho označovat jako kriminálního, zločince, podvodníka, násilníka atp. Vina je věc hodnocení a náleží výlučně soudu. O určité fyzické osobě lze jako o pachateli určitého trestného činu informovat až po pravomocném odsuzujícím rozsudku.“ Závěry plynoucí z uvedeného rozhodnutí byly žalovaným porušeny ve všech ohledech, když o žalobcích hovořil jako o pachatelích trestného činu – zlodějích, organizátorovi nájezdů apod., aniž vyčkal odsuzujícího rozhodnutí soudu.
39. Tvzení žalovaného uvedená v článku jsou nejen nepravdivá, ale též difamující povahy, neboť negativně a velmi závažným způsobem poškozují pověst žalobců na veřejnosti, jejich vážnost ve společnosti, čest i soukromí a v případě žalobce a) i jeho pověst a postavení v podnikatelských vztazích. Žalovaný totiž přisuzuje žalobcům činnost, kterou lze kvalifikovat jako trestnou, navíc organizovanou žalobcem a), opakující se (žalovaný v článku uvedl, že žalobce a) organizuje se svými vlastními dětmi, tj. se žalobci b), c) nájezdy za účelem poškození nemovitostí, když v úvodu odkazuje na škody způsobené žalovanému v posledních dvou letech v řádu milionů korun). Označuje žalobce za pachatele trestné činnosti, ačkoli nebyli odsouzeni, dokonce nebylo ani zahájeno trestní stíhání. Jeho tvrzení činí z žalobců nedůvěryhodné osoby, ze žalobce a) nedůvěryhodného podnikatele a obchodního partnera, navíc z něj činí otce, jenž vychovává své syny k trestné činnosti. Žalobce b), c) označuje za zloděje, žalobce a) za organizátora jejich trestné činnosti, všechny tři pak činí odpovědnými za dlouhodobě páchanou trestnou činnost, již mu byla způsobena škoda ve výši 13 milionů. Podle názoru soudu žalovaný vědomě zveřejnil o žalobcích nepravdivá skutková tvrzení značně difamující povahy, která měla potenciál je

zdiskreditovat u značného množství lidí, čehož si žalovaný musel být vědom. Označení žalobců za zloděje a za organizátora trestné činnosti svých dětí je krajně dehonestující, takové veřejné označení jakékoli osoby s sebou pravidelně nese snížení důvěryhodnosti a vážnosti této osoby. Obsah článku se pouze „tváří“ jako poděkování Městské policii [REDAKCE] jeho skutečným úmyslem však bylo poškodit pověst žalobců na veřejnosti.

40. Z rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 11. 11. 2005, sp. zn. I. ÚS 453/03 vyplývá, že obecným pravidlem, které lze dovodit z evropské judikatury, je, že chce-li kdokoli zveřejnit o jiné osobě informaci difamačního charakteru, nelze jeho počínání považovat za rozumné či legitimní, pokud neprokáže, že měl rozumné důvody pro spoléhání se na pravdivost difamační informace, kterou šířil, a dále pokud prokáže, že podnikl řádné dostupné kroky k ověření pravdivosti takové informace, a to v míře a intenzitě, v níž mu bylo ověření informace přístupné, a konečně, pokud sám neměl důvod nevěřit, že difamační informace je nepravdivá. Zveřejnění takové informace nelze považovat za rozumné i tehdy, pokud si šířitel informace neověří její pravdivost u osoby, které se informace týká a nezveřejní i její stanovisko, s výjimkou nemožnosti takového postupu anebo tam, kde to zjevně nebylo nutné. Důležité pro zvážení legitimního zveřejnění informace je zkoumání motivu zveřejnění. Legimitu zveřejnění informace nelze dovodit, pokud byla dominantně motivována touhou poškodit difamovanou osobu, pokud šířitel sám informaci nevěřil anebo ji poskytl bezohledně, aniž by se staral o to, zda je či není pravdivá.
41. Jednání žalovaného spočívajícím ve zveřejnění informací o žalobcích, jež mají difamační charakter, navíc jimi porušuje zásadu presumpce neviny, nelze přiznat legimitu, neboť žalovaný neučinil nic pro ověření jejich pravdivosti, ačkoli takovou možnost měl a mohl ji využít. Žalovaný informace zveřejnil lehkovážně a bezohledně, nestaral se o jejich pravdivost, přičemž svůj postup omlouval a jejich účinky na veřejnost bagatelizoval odkazem na jakýsi „místní kolorit“ a obecnou známost špatných vztahů mezi účastníky. Z výpovědi žalobce a) a žalovaného, jakož i z výpovědi svědka [REDAKCE] bylo zjištěno, že mezi žalobcem a) a žalovaným jsou dlouhodobě vyhrocené (v negativním slova smyslu) vztahy, a že ač spolu v minulosti spolupracovali a byli přáteli, v současné době mezi sebou vedou soudní spory, mají politické i osobní neshody. Z usnesení Okresního státního zastupitelství v Mostě ze dne 11. 12. 2014 bylo zjištěno, že žalobce a) byl dokonce trestně stíhán pro skutky kvalifikované jako přečiny padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1 tr. zákoníku a podvodu podle § 211 odst. 1 tr. zákoníku, jichž se dopustil ke škodě žalovaného. Zmíněným usnesením však bylo trestní stíhání podmíněně zastaveno, mimo jiné rovněž proto, že nikomu nebyla způsobena škoda. Ani dlouhodobě špatné vztahy mezi žalobcem a) a žalovaným nemohou být omluvou pro shora popsané chování žalovaného, naopak svědčí o tom, že jeho skutečným úmyslem bylo pomstít se žalobci a) a tzv. si s ním „vyřídit účty“.
42. Ustálená judikatura vychází ze zásady, že člověk má právo na ochranu osobnosti, přičemž požadavek zajištění účinné občanskoprávní ochrany vyžaduje, aby neoprávněný zásah do osobnosti fyzické osoby, který má za následek vznik nemajetkové újmy, spočívající v porušení či již v pouhém ohrožení osobnosti dotčené fyzické osoby, byl pro původce neoprávněného zásahu spojen s nepříznivými právními následky ve formě zvláštních občanskoprávních sankcí. Neoprávněným zásahem do práva na ochranu osobnosti je jednání, které zasahuje do práv chráněných ustanovením § 81 a násl. o. z. a je v rozporu s právy a povinnostmi původce zásahu stanovenými právním řádem. Neoprávněným zásahem do práva na ochranu osobnosti je jednání neoprávněně směřující proti osobní a mravní integritě člověka, které je objektivně způsobilé snížit jeho důstojnost, vážnost a čest, a které ohrožuje jeho postavení ve společnosti (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 1. 10. 2002, sp. zn. 28 Cdo 983/2002). Pro úspěšné uplatnění práva na ochranu osobnosti není vyžadováno vyvolání konkrétních následků zásahu proti tomuto chráněnému statku, ale postačí, že zásah byl objektivně způsobilý narušit nebo ohrožit uvedená práva (analogicky srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 7. 5. 2002, sp. zn. 28 Cdo 662/2002). Ke vzniku občanskoprávních sankcí za nemajetkovou újmu způsobenou zásahem do osobnosti člověka musí být jako předpoklad odpovědnosti splněna podmínka

existence zásahu objektivně způsobilého vyvolat nemajetkovou újmu spočívající buď v porušení, nebo jen v ohrožení osobnosti fyzické osoby v její fyzické a morální integritě. Tento zásah musí být neoprávněný (protiprávní) a musí být zjištěna existence příčinné souvislosti mezi takovým zásahem a dotčením osobnostní sféry fyzické osoby. Neoprávněným zásahem je zásah do osobnosti člověka, který je v rozporu s objektivním právem, tedy s právním řádem. O snížení důstojnosti postiženého člověka či jeho vážnosti ve společnosti půjde tam, kde za konkrétní situace, za které k neoprávněnému zásahu do osobnosti člověka došlo, jakož i s přihlédnutím k dotčené fyzické osobě, lze spolehlivě dovodit, že by nastalou nemajetkovou újmu vzhledem k intenzitě a trvání nepříznivého následku spočívajícího ve snížení důstojnosti či vážnosti ve společnosti, pocíťoval jako závažnou zpravidla každý člověk nacházející se na místě a v postavení postižené fyzické osoby.

43. Ve světle shora uvedeného není pochyb, že žalovaný svým jednáním – zveřejněním nepravdivých a difamujících informací o žalobcích – zasáhl do jejich práva na ochranu osobnosti, a to zejména pokud jde o jejich právo na osobní čest, dobrou pověst a ochranu jména, že tento zásah byl protiprávní, přičemž takovým zásahem by se cítila dotčena každá jiná fyzická osoba v postavení žalobců. Je-li totiž o někom řečeno, že byl jako zloděj přistižen na místě činu, že je ve vyšetřovací vazbě po policejním zásahu a že organizuje nájezdy za účelem poškození nemovitostí, je tím míněno, že se dopustil protiprávního a společensky škodlivého jednání, které není ze strany většiny společnosti akceptovatelné nebo jí je dokonce považováno za zavrženíhodné. Z tohoto důvodu se takové tvrzení může s velkou intenzitou negativně promítnout do všech sfér jeho života, včetně toho, jak je vnímán v okruhu svých nejbližších, tedy ze strany rodiny a přátel, nebo v pracovních či podnikatelských vztazích. Snížení či dokonce ztráta důvěry, které je osoba nařčená ze spáchání trestného činu vystavena, pro ni mohou mít v závislosti na konkrétních okolnostech neodčinitelné následky.
44. Následkem shora popsaného zásahu do osobnostních práv všech tří žalobců došlo ke vzniku nemajetkové újmy (ve smyslu příkoří, které se projevilo nikoli na majetku, ale v osobní sféře). Žalobce a) je ve městě █████ osobou veřejně známou, vlastníci zde nemovitý majetek, podnikající v regionu, mimo jiné též ve stejném oboru jako žalovaný. Není politicky aktivní, jde o řadového člena █████, společensky se však angažuje, když sponzorskými dary podporuje sportovní a společenské akce. Žalobce b) byl v dané době vysokoškolským studentem, hrál závodně hokej. Žalobce c) byl v dané době krátce plnoletý, studoval střední školu. Žalovaný je osobou veřejně známou, ve městě █████ vlastní nemovitý majetek, podniká v daném regionu, mimo jiné v obdobném oboru jako žalobce a). V dané době byl politicky aktivní, byl členem zastupitelstva Ústeckého kraje, bývalým členem zastupitelstva █████. Byl zakladatelem politického hnutí █████ které opakovaně uspělo v komunálních volbách. Informace zveřejněné takto známou osobou má pro veřejnost podstatně vyšší váhu než od jiné osoby, takové informace veřejnost zpravidla považuje za významné, důvěryhodné a seriózní.
45. Výsledkem žalobce a) bylo prokázáno, že se na něj po zveřejnění článku obracela řada lidí – přátel, známých i obchodních partnerů, kterým musel odpovídat na dotazy týkající se tvrzení v článku obsažených a objasňovat, že jde o nepravdu. Nájemními smlouvami a jejich výpověďmi bylo prokázáno, že v časové souvislosti (několik měsíců po zveřejnění článku) s ním ukončili smlouvy o nájmu nebytových prostor dva dlouholetí nájemci – █████ a █████, a to bez vysvětlení, bez předchozího jednání, což je v obchodním styku neobvyklé. Po ukončení nájemních smluv se tito nájemci přestěhovali do nebytových prostor žalovaného, z čehož lze usuzovat, že osobou mající prospěch z ukončení smluv, byl žalovaný. Výsledkem žalobců a), b), potvrzením hokejového klubu bylo prokázáno, že žalobce b) krátce po zveřejnění článku ukončil hokejovou kariéru, rozhodnutí odůvodnil tím, že nedokázal snášet narážky v kabině a posměšné poznámky ze strany spoluhráčů, kteří ho označovali za „zloděje klimatizací“, za „osobu se zlodějskou minulostí.“ V danou dobu také studoval Vysokou školu zemědělskou v █████, s ohledem na své psychické rozpoložení způsobené článkem, se nedokázal

na studium soustředit a byl nucen opakovat ročník. I tyto následky lze považovat za obvyklé, resp. obdobným způsobem by reagovala řada jiných osob v postavení žalobce b). Výpověďmi žalobců a), b) (žalovaný c) odmítl k věci vypovídat) bylo rovněž zjištěno, že žalobce c) byl v dané době středoškolským studentem, necelý měsíc před tím nabyl zletilosti, dotýkalo se ho, že musel spolužákům, ale také např. třídnímu učiteli vysvětlovat obsah článku, na který byl z jejich strany dotazován. Je obvyklé, že osoba ve věku 18 spatně snáší poznámky směřující proti němu a proti členům jeho rodiny. Pokud tedy žalobce c) změnil v časové souvislosti se zveřejněním článku okruh osob, s nimiž se stýkal, že se přestal stýkat s některými kamarády, šlo o důsledek vyvolaný článkem žalovaného. Všichni tři žalobci byli jednáním žalovaného zasaženi, a to jak v soukromé, tak ve veřejné sféře. Všichni byli často a po dlouhou dobu dotazováni na obsah článku, byli opakovaně nuceni vysvětlovat, že jde o nepravdivé informace. Uvedli, že jim ještě dlouho všichni známi přeposílali komentáře a odkazy na článek, a ač tak činili bez zlého úmyslu, o to déle se s tím žalobci museli vypořádávat.

46. Žalobu, jíž se žalobci domáhali ochrany osobnosti, soud shledal důvodnou a přiznal žalobcům náhradu nemajetkové újmy ve formě omluvy. Uložil žalovanému odčinit následky neoprávněného zásahu tím, že na své náklady nechá zveřejnit omluvu, a to v pátečním vydání deníku [REDACTED] na titulní straně, tedy ve stejné podobě, v jaké byl zveřejněn původní článek. Vzhledem k následkům vyvolaným protiprávním zásahem, jakož i s ohledem na okolnosti zveřejnění nepravdivých informací o žalobcích, má soud za to, že je na místě přiznat žalobcům též nemajetkovou újmu za způsobené duševní útrapy ve formě finanční satisfakce.
47. Náhrada nemajetkové újmy v penězích plní především satisfakční funkci, tj. jejím účelem je přiměřeně, s ohledem na všechny okolnosti konkrétního případu, optimálně, a tím účinně vyvážit a zmírnit nepříznivý následek neoprávněného zásahu, ale nelze vylučovat ani úlohu preventivního významu zákonu odpovídajícího a spravedlivého zadostiučinění. Po provedení testu objektivního posouzení (viz rozsudek NS ze dne 7. 10. 2009 sp. zn. 30 Cdo 4431/2007) dospěl soud k závěru, že neoprávněným zásahem žalovaného došlo ke snížení důstojnosti a vážnosti žalobců ve společnosti ve značné míře, neboť nemajetkovou újmu, která u nich nastala, by vzhledem k intenzitě a trvání nepříznivého následku pocítovala jako závažnou zpravidla každá osoba nacházející se na jejich místě a v jejich postavení. Při úvaze o výši finanční satisfakce soud zvažoval i důležitost preventivního, tedy odrazujícího účinku. V daném případě dospěl k závěru, že u žalovaného nešlo o exces, když o žalobcích zveřejnil nepravdivé informace, ale že podobný styl chování opakuje a považuje jej za běžný. To dokládá souběžně vedené trestní řízení, v němž je žalovanému kladeno za vinu spáchání přečinu pomluvy (žalovaný na trestní řízení, které dosud nebylo pravomocně ukončeno, odkazoval ve své účastnické výpovědi), ale také výslechy svědků [REDACTED], který uvedl, že se od žalovaného dozvěděl, že při demontáži klimatizace na jeho objektu byli chyceni synové [REDACTED], či svědkyně [REDACTED] která vypověděla, že poté, co se od žalovaného dozvěděla informace o žalobci a), byla překvapena, neboť jej považovala za slušného člověka. Rovněž postoj žalovaného, který účinky svého jednání bagatelizuje odkazem na jakýsi „místní kolorit“ či obecnou známost špatných vztahů mezi účastníky zapříčiněných řadou osobních a obchodně-politických sporů, svědčí o tom, že si nejen neuvědomuje protiprávnost svého jednání, ale považuje jej za standardní. Proto je v posuzovaném případě neméně důležité, aby reutární náhrada plnila též funkci odrazující, tedy aby byla stanovena v takové výši, kterou žalovaný pocítí, a která ho od podobných zásahů odradí. Žalovaný je znám jako osoba zámožná, netají se tím, že vlastní řadu nemovitostí, a to nejen v České republice, ale i v zahraničí, a že je zvyklý disponovat obrovskými sumami peněz. K protiprávnímu jednání přistoupil se zlým úmyslem pomluvit a očernit v očích veřejnosti svého obchodního konkurenta, neštil se při tom zneužít celá jména jeho dětí, když mladší z nich byl teprve čerstvě plnoletý. Po zvážení všech uvedených hledisek a okolností rozhodl soud přiznat žalobci a) náhradu ve výši 500 000 Kč a každému z žalobců b) a c) 250 000 Kč. Žalobci a) byla přiznána náhrada vyšší, neboť byl shora uvedeným článkem poškozen nejvíce. Nejenže byl označen za organizátora trestné činnosti svých

dětí, ale ve vztahu k němu byl žalovaný navíc motivován zlým úmyslem, když se mu chtěl pomstít za minulé „křivdy“ a snahou poškodit ho jako svého obchodního konkurenta. V části, v níž žalobci požadovali nemajetkovou újmu – finanční satisfakci – vyšší, byla žaloba zamítnuta.

48. Pokud jde o tvrzení žalovaného, že článek splnil svůj účel, když od jeho zveřejnění ustaly útoky na jeho majetek, což považuje za obzvláště zajímavou náhodu, nelze mu přikládat jiný než proklamativní význam. Tvrzení, i kdyby bylo pravdivé, nemůže mít žádný význam pro shora vyřčené závěry, že tvrzení žalovaného zveřejněná v článku byla v rozporu s objektivní pravdou, difamujícího charakteru, ve svých důsledcích poškozující právo žalobců na ochranu osobnosti. K tvrzení žalovaného, že uvedený článek popisuje toliko skutečnosti, které viděl, a které zažili strážníci městské policie, soud poznamenává, že žalovaný nemohl vidět zadržení žalovaných b), c) při demontáži klimatizace na jeho budově, nemohl vidět jejich vzetí do vazby a samozřejmě nemohl vidět, jak žalobce a) organizuje nájezdy svých dětí na nemovitosti. Rozhodně v něm nepopisuje zážitky strážníků, kteří událost popsali zcela odlišně. Rovněž tvrzení žalovaného, že článek byl objedнан a publikován jako sdělení řadového občana, nikoli jako zastupitele či jinak politicky angažované osoby, nelze přiznat opodstatnění. Článek byl, a nutno zdůraznit, že v souladu s objednávkou žalovaného, umístěn na titulní stránce novin, v sekci politika, rozhodně nevyznívá jako dík běžného občana strážníkům městské policie.
49. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 3 o. s. ř., podle něhož platí, že i když měl účastník ve věci jen částečný úspěch, může mu soud přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části, nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze soudu. V posuzované věci byli žalobci co do základu úspěšní, výše přiznané nemajetkové újmy pak závisela na úvaze soudu. Přestože soud přiznal žalobcům nemajetkovou újmu ve výši poloviny jimi požadovaného plnění, bylo jim přiznáno právo na plnou náhradu nákladů řízení. Tvoří je zaplacený soudní poplatek ve výši 20 000 Kč a náklady právního zastoupení. Náklady právního zastoupení činí u každého z žalobců 67 276 Kč, když za každý úkon byla stanovena odměna ve výši 2 480 Kč (80 % z částky 3 100 Kč). Každý z žalobců má právo na odměnu za dvacet úkonů právní služby po 2 480 Kč, 20 paušálních náhrad hotových výdajů po 300 Kč a DPH ve výši 21 % ze součtu odměny a náhrady hotových výdajů, tedy 21 % z částky 55 600 Kč - 11 676 Kč. Náklady za právní zastoupení tří žalobců činí 201 828 Kč. Po připočtení cestovních výdajů spojených s cestami jejich právní zástupkyně k sedmi jednáním Okresního soudu v Mostě z Litoměřic do Mostu a zpět, ve výši 4 809 Kč, činí celkové náklady tohoto řízení 226 637 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Mostě. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalovaný povinnosti uložené mu tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, mohou se žalobci domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Most 16. září 2019

JUDr. Radka Heresová v. r.
samosoudkyně